

Становище на Европейския икономически и социален комитет относно „Предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 2003/87/ЕО с цел засилване на разходоефективните намаления на емисии и на нисковъглеродните инвестиции“

[COM(2015) 337 final — 2015/0148 (COD)]

(2016/C 071/10)

Докладчик: г-н Antonello PEZZINI

На 7 септември 2015 г. Европейският парламент и на 21 септември 2015 г. Съветът решиха, в съответствие с член 192 и член 304 от Договора за функционирането на Европейския съюз, да се консултират с Европейския икономически и социален комитет относно:

„Предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 2003/87/ЕО с цел засилване на разходоефективните намаления на емисии и на нисковъглеродните инвестиции“

[COM(2015) 337 final — 2015/0148 (COD)].

Секция „Земеделие, развитие на селските райони, околна среда“, на която беше възложено да подготви работата на Комитета по този въпрос, прие своето становище на 18 ноември 2015 г.

На 512-ата си пленарна сесия, проведена на 9 и 10 декември 2015 г. (заседание от 9 декември), Европейският икономически и социален комитет прие настоящото становище със 138 гласа „за“, 1 глас „против“ и 1 глас „въздържал се“.

1. Заключение и препоръки

1.1. Комитетът е убеден, че една устойчива повторна индустриализация, създаваща конкурентен растеж и нови и подобри работни места, е от първостепенно значение за Европа и че системата на ЕС за търговия с квоти на емисии на CO₂ трябва да се впише в тази рамка като ключов инструмент на европейската политика за борба с изменението на климата и за декарбонизация на световната икономика.

1.2. Комитетът смята, че като инструмент за намаляване на енергийните емисии на ЕС Системата за търговия с емисии на ЕС (СТЕ на ЕС) трябва да дава сигнал за цената на въглерода, но също така и да оказва положително въздействие върху устойчивите инвестиции в нови технологии с ниски въглеродни емисии.

1.3. Според ЕИСК е необходимо пазарът на въглеродни емисии да бъде направен по-стабилен, гъвкав и отворен към всички големи участници в световен план в контекста на подробна и координирана рамка за постигане на целта за изграждане на конкурентоспособна и устойчива производствена система.

1.4. Комитетът счита, че Комисията следва стриктно да спазва мандата, определен от рамката за политиките в областта на климата и енергетиката за периода до 2030 г., приета от Европейския съвет на 23 и 24 октомври 2014 г., и по-специално нейните ясни насоки относно разпоредбите за изместването на въглеродни емисии (*carbon leakage*), които трябва да бъдат разработени в рамките на реформата на СТЕ на ЕС.

1.5. Според Комитета е необходимо да се осигурят подходящи механизми за преход, с цел запазване на конкурентоспособността на европейската промишленост и предотвратяване на рисковете от изтичане на инвестиции и излагане на европейската промишленост на нелоялна конкуренция от страна на държави, които не разполагат със сходни регулаторни инструменти по отношение на климата.

1.6. Комитетът препоръчва осигуряване на адекватна рамка от правила — особено по отношение на предоставянето на безплатни квоти, допустимостта на изместването на въглеродни емисии, преразглеждането на параметрите на сравнителния анализ и компенсирането на предизвиканите от цените на електроенергията разходи — за да се гарантира 100 % разпределение на безплатните квоти и пълна компенсация на косвените разходи за всички държави членки на равнището на 10 % от най-ефективните инсталации в секторите, изложени на висок риск от изместване на въглеродни емисии.

1.7. Комитетът препоръчва следните съществени за реформата точки:

- премахване на междуетрасловия коефициент на корекция за преките разходи;
- хармонизирани на европейско равнище механизми за обезщетение на непреките разходи в целия ЕС, с цел да се избягват изкривявания на конкуренцията ⁽¹⁾;
- системи, които предоставят бонуси, а не санкции за постигналите най-добри резултати, независимо от начина, по който са получени тези резултати, включително и посредством улавяне и използване на CO₂;
- определяне на референтни показатели въз основа на стабилни промишлени данни, които да бъдат определяни само веднъж в началото на периода;
- предоставяне на безплатни секторни квоти, основаващо се на реално производство, а не на исторически данни;
- възможност за алтернативен подход в четвъртата фаза за секторите, неразполагащи с референтни параметри;
- по-гъвкаво определяне на риска за изместване на въглеродни емисии, със съвременни качествени критерии за наличието на риск и без въвеждане на прагови стойности;
- използване на част от резерва за стабилност в подкрепа на поетапното намаляване на секторите, които са изключени от списъка на отраслите, в които се наблюдава изместване на въглеродни емисии;
- изключване от механизма и на инсталациите с емисии на CO₂ под 50 000 тона;
- цялостно включване на социалното измерение в СТЕ на ЕС, с цел да се подкрепи преминаването на процесите и уменията в областта на промишлеността и заетостта към икономика без въглеродни емисии;
- проучване на начините за обхващане на гражданското общество от бонусните механизми за най-добри резултати, така че да се дават **бонуси по СТЕ** на домакинствата, общностите и официалните органи, които намаляват значително своето собствено потребление на енергия, генерираща въглеродни емисии, или компенсират емисиите си с **екологични инвестиции**.
- предварително независимо проучване, което да установи механизмите, гарантиращи оптимално функциониране на системата СТЕ на ЕС с цел постигането на поставените цели в областта на климата.

1.8. В заключение Комитетът препоръчва възможно най-голяма съгласуваност, пълна синергия, минимално припокриване на изискванията и премахване на бюрократичните тежести при новите разпоредби за преразглеждане на системата на ЕС за търговия с квоти на емисии, както и паралелни и допълващи се подзаконовни разпоредби, с които да си взаимодействат.

1.9. Комитетът счита, че би трябвало да се осигури рамка за обмен на международни кредити, които би трябвало да имат роля в постигането на по-широките цели за намаляване на емисиите в Европа, с подкрепата на многостранни и двустранни международни споразумения.

1.10. Комитетът счита, че е важно да изготви собствено становище по тази тема, след като приключи конференцията в Париж в края на 2015 г.

⁽¹⁾ Вж. State aid Modernisation for an integrated EU energy market (Модернизация на държавната помощ за интегриран енергиен пазар на ЕС) — Joaquín Almunia, заместник-председател на Комисията, отговарящ за политиката в областта на конкуренцията, Брюксел, 2 декември 2013 г. — Energy: the sector where 'more Europe' is most needed (Енергетика: секторът, в който има най-голяма нужда от „повече Европа“). Development of common principles for the assessment of state aid (Разработване на общи принципи за оценка на държавната помощ). За да бъде определена като съвместима, помощта трябва да: допринася за постигането на обща цел на ЕС; да отстранява доказана неефективност на пазара/неравнопоставеност; да бъде подходящ инструмент; да осигурява стимулиращ ефект; да е пропорционална/ограничена до необходимия минимум; да избягва неоправдани нарушения на конкуренцията и търговията. Вж. също „Насоки относно държавната помощ за опазване на околната среда и за енергетика за периода 2014 — 2020 г.“ (ОВ С 200, 28.6.2014 г., стр. 1).

2. Въведение

2.1. Системата за търговия с квоти на емисии на ЕС (СТЕ на ЕС, *Emission Trading System* на ЕС) започва да функционира от 1 януари 2005 г. и представлява един от най-важните инструменти на политиката в областта на климата на ЕС благодарение на това, че предоставя възможност за намаляване на емисиите на парникови газове.

2.2. От самото създаване на тази система (СТЕ на ЕС) нейната цел беше да дава референтна стойност за въглеродните емисии, с цел да се даде възможност за намаляване на емисиите във всички сектори на европейската икономика, генериращи близо половината от емисиите на парникови газове в ЕС.

2.3. Комитетът винаги е считал СТЕ на ЕС за ключов инструмент на политиката на Съюза в областта на климата и енергетиката за намаляване на индустриалните емисии на ЕС и поради тази причина призовава за действителното ѝ реформиране, насочено към постигането на целите на ЕС за 2030 г., като при това се запазва конкурентоспособността на промишлеността на Съюза и се избягва преместването на инвестициите.

2.4. **Европейският съвет от 21 март 2014 г.** изрази желание за мерки за пълното компенсиране на преките и непреките разходи, произтичащи от политиките на ЕС в областта на климата, за секторите, изложени на световна конкуренция, докато с общо международно споразумение за климата не се установят равнопоставени условия в световен план.

2.4.1. При все това Комитетът споделя констатациите на Европейската сметна палата, че съществуват „значителни слабости в прилагането на СТЕ на ЕС“ и отправя редица препоръки, насочени към подобряването на интегритета и прилагането на тази система, утвърждавайки концепцията за индустриална ефективност, която да гарантира пълната конкурентоспособност на икономиката на ЕС.

2.5. На **23 и 24 октомври 2014 г. Европейският съвет** определи рамката за политиките в областта на климата и енергетиката до 2030 г. Освен това Европейският съвет прие заключения и по-специално одобри някои важни цели:

- обвързваща цел за намаляване до 2030 г. на емисиите на парникови газове в ЕС с поне 40 % спрямо количествата от 1990 г., с линейно намаляване на годишния темп от 1,74 %;
- обвързваща цел за потребление на поне 27 % енергия от възобновяеми източници през 2030 г., но без обвързващи цели за държавите членки;
- ориентираща цел за подобряване на енергийната ефективност с поне 27 % през 2030 г., незадължителна, но подлежаща на преразглеждане и повишаване до 30 %;
- подкрепа за завършване на изграждането на вътрешния енергиен пазар чрез спешно изпълнение на целта за 10 % от съществуващата електроенергийна междусистемна свързаност не по-късно от 2020 г.

2.5.1. Целта на ЕС за намаляване на вътрешните емисии на парникови газове най-малко с 40 %, одобрена официално на заседанието на Съвета за околна среда на 6 март 2015 г., представлява основният принос на ЕС в преговорите за новото глобално споразумение за изменението на климата.

2.5.2. Всички тези елементи от рамката ще бъдат преразглеждани периодично от Съвета, който ще продължи да предоставя стратегически насоки за секторите в обхвата на СТЕ и за оставащите извън него, както и за междусистемната свързаност и енергийната ефективност.

2.5.3. Инструментите и мерките трябва да бъдат насочени към глобален и технологично неутрален подход за насърчаване на намаляването на емисиите и енергийната ефективност.

2.6. На **13 май 2015 г.** беше постигнато споразумение между Съвета и Европейския парламент относно реформата на СТЕ на ЕС с решението за резерв за стабилност на пазара:

- през 2018 г. ще бъде създаден резерв за стабилност на пазара, който ще започне да действа от 1 януари 2019 г.;
- „отложените квоти“ (продажбата на търг на 900 милиона квоти беше отложена от периода 2014 — 2016 г. за периода 2019 — 2020 г.) ще бъдат включени в резерва за стабилност на пазара;

- неразпределените квоти ще бъдат прехвърлени пряко към резерва за стабилност на пазара през 2020 г., а бъдещото им използване следва да се разглежда в рамките на по-широк преглед на СТЕ на ЕС;
- временно освобождаване от „10 %-овия компонент за солидарност“ на квоти от резерва за стабилност на пазара до края на 2025 г.;
- преразглеждането на СТЕ на ЕС следва да вземе предвид евентуалното използване на ограничен брой квоти преди 2021 г. с цел попълване на съществуващите ресурси за насърчаване на улавянето и съхранението на CO₂;
- при преразглеждането на СТЕ на ЕС следва да се вземат под внимание:
- повторното преместване на емисиите на CO₂ и свързаните с конкурентоспособността аспекти, както и
- въпросите, свързани със заетостта и БВП.

2.7. В рамките на Стратегията на енергийния съюз и с оглед на конференцията за климата в Париж Комисията предложи пакет от мерки, насочен наред с другото към преразглеждане на системата на ЕС за търговия с квоти на емисии в съответствие с насоките на Съвета и при спазване на приоритетите за повторна индустриализация на европейската икономика и международна конкурентоспособност на промишлените отрасли, изложени на най-голям риск от преместване на производството.

2.8. Освен енергийната политика, мерките за преразглеждане на системата на ЕС за търговия с квоти на емисии включват много други политики на Общността.

2.9. ЕИСК инициира проучване относно въздействието на мерките, финансирани с помощта на инструментите на ЕС за опазване на околната среда⁽²⁾, в което се подчертава значението на ефективното използване на приходите, получени посредством основаващите се на пазара инструменти, за извършването на екологични подобрения в духа на насърчаването на екологосъобразната икономика, а също и на приходите от системата на ЕС за търговия с квоти на емисии, които представляват много добра възможност за финансиране на такива подобрения и за преминаване на промишлеността и заетостта към икономика без въглеродни емисии.

3. Предложенията на Комисията

3.1. Инициативата на Комисията за изменение на Директива 2003/87/ЕО за СТЕ на ЕС има за цел чрез подробен пакет от предложения да се постави акцент върху равнището на годишното намаляване на допустимите емисии, така че от 2021 г. равнището на предоставените всяка година в рамките на цялото Европейско икономическо пространство (ЕИП) квоти да започне да намалява с линеен фактор над 2,2 %, за да достигне до намаляване с 43 % през 2030 г. в сравнение с равнището от 2005 г.

3.2. В предложението са предвидени различни механизми за финансиране, насочени към подкрепа на икономическите оператори, които трябва да се борят с изместването на въглеродните емисии и да посрещат големите предизвикателства, свързани с иновациите и необходимите инвестиции за модернизиране на техните инсталации и за енергийната ефективност, за да се допринесе за намаляването на емисиите.

4. Системите за търговия с емисии в световен мащаб

4.1. Системите за търговия с емисии се увеличават в целия свят, отвъд границите на ЕС, с вече работещи системи на национално или поднационално равнище в различни държави.

4.2. В САЩ президентът Обама обяви правилата на Плана за чиста енергия (Clean Power Plan, CPP), които ще определят стандарти за всеки отделен щат за намаляване до 2030 г. на въглеродните емисии от електроцентралите, работещи предимно с въглища и газ.

4.2.1. В Калифорния се прилага програмата „cap-and-trade“ (ограничаване и търговия), приета през 2012 г. В Кънектикът, Делауеър, Мейн, Мериленд, Масачузетс, Ню Хампшър, Ню Йорк, Роуд Айлънд и Вермонт е в сила Регионалната инициатива за парниковите газове (Regional Greenhouse Gas Initiative, RGGI).

⁽²⁾ <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.fr.nat-publications-reports&itemCode=24097>

4.3. В **Австралия** съществува система за търговия с емисии, която съгласно споразумение с Европейската комисия от 2012 г. ще се свърже с европейската до 2018 г.

4.4. В **Канада** Квебекската система за ограничаване и търговия с емисии на парникови газове е въведена през 2012 г., а от 2013 г. покрива 85 % от емисиите на Квебек.

4.5. В **Нова Зеландия** през 2008 г. е въведена система за търговия с емисии (NZ ETS), която включва горския фонд, земеделието, течните изкопаеми горива, електроцентралите и промишлените процеси.

4.6. На двустранната среща на високо равнище от края на месец юни 2015 г. ЕС и **Китай** постигнаха споразумение за сътрудничество в борбата срещу изменението на климата.

4.7. В **Южна Корея** от януари 2015 г. е в ход програмата KETS, която е първата оперативна програма в Азия на национално равнище и втората след СТЕ на ЕС в световен мащаб.

4.8. В **Япония** Програмата за ограничаване и търговия на Токио (TMG ETS), която стартира през април 2010 г., е първата система за задължителна търговия.

4.9. В **Швейцария** Програмата ETS-CH е въведена през 2008 г. с петгодишен доброволен период като алтернатива на данъка върху CO₂ от изкопаемите горива: от 2013 г. схемата става задължителна за големите енергоемки промишлени отрасли.

5. Общи бележки

5.1. Комитетът счита, че системата СТЕ на ЕС представлява ефективен ключов инструмент с оглед на намаляването на енергийните емисии на ЕС, при положение че следва пазарната логика, която би трябвало да даде съответстващ на амбициите сигнал за цената на въглеродните емисии, като същевременно оказва положително влияние върху инвестициите в технологиите с ниски въглеродни емисии, върху развитието на енергията от възобновяеми източници и върху повишаването на енергийната ефективност.

5.1.1. ЕИСК отбелязва загрижеността си във връзка с възможно ускоряване на процеса на преместване на инвестициите като специфична форма на преместване на въглеродни емисии в уязвимите сектори. Този процес би могъл да намали допълнително конкурентоспособността на тези сектори и способността им да въведат нужните мерки по отношение на средствата и нисковъглеродните емисии, съгласно изложените насоки в неотдавнашни становища ⁽³⁾.

5.2. Комитетът е убеден, че пазарът на въглеродни емисии трябва да бъде направен по-стабилен, гъвкав и отворен към всички големи участници в него в световен план.

5.3. Рамката за политиките в областта на климата и енергетиката за периода до 2030 г., одобрена от Европейския съвет на 23 и 24 октомври 2014 г., определя амбициозни цели за едностранно намаляване, но също така предостави ясни насоки относно разпоредбите за изместване на въглеродните емисии, които трябва да бъдат разработени в реформата на СТЕ на ЕС.

5.3.1. Освен това ЕИСК счита, че реформата на СТЕ на ЕС би трябвало да представлява рамка за координирана политика, особено в съчетание с реформата на секторите извън СТЕ (Решението за разпределяне на усилията) и политиките в областта на енергията от възобновяеми източници (Директивата за насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници) и енергийната ефективност (Директивата относно енергийната ефективност и Директивата за енергийните характеристики на сградите).

5.4. Комитетът смята, че съществените за реформата точки би трябвало да включват:

— премахване на междутрасловия коефициент на корекция за преките разходи;

— хармонизирани на европейско равнище механизми за обезщетение на непреките разходи;

⁽³⁾ „Пазарни инструменти за икономика с ефективно използване на ресурсите и ниски въглеродни емисии в ЕС“ (ОВ С 226, 16.7.2014 г., стр. 1), „Рамка за политиките в областта на климата и енергетиката през периода 2020–2030 година“ (ОВ С 424, 26.11.2014 г., стр. 39) и „Парижкият протокол“ (ОВ С 383, 17.11.2015 г., стр. 74).

- системи, които предоставят бонуси, а не санкции за предприятията, постигнали най-добри резултати, независимо от начина, по който са получени тези резултати, включително и посредством улавяне и използване на CO₂;
- определяне на референтни показатели въз основа на стабилни промишлени данни само веднъж в началото на периода;
- предоставяне на безплатни секторни квоти, основаващо се на реалното производство;
- възможност за алтернативен подход в четвъртата фаза за секторите, неразполагащи с референтни параметри;
- по-гъвкаво определяне на риска от изместване на въглеродни емисии, със съвременни качествени критерии за наличието на риск;
- използване на част от резерва за стабилност в подкрепа на поетапното намаляване на секторите, които са изключени от списъка на отраслите, в които се наблюдава изместване на въглеродни емисии;
- изключване от механизма на инсталациите с въглеродни емисии под 50 000 тона;
- цялостно включване на социалното измерение в СТЕ на ЕС, с цел да се подкрепи напълно преминаването на процесите и уменията в областта на промишлеността и заетостта към икономика без въглеродни емисии.

5.4.1. На предприятията, изложени на риск от преместване на производството, трябва да се предоставя безплатно определено количество разрешения за емисии.

5.5. Според Комитета е необходимо да се осигурят подходящи механизми за преход към балансирано намаляване на свободните квоти на въглеродни емисии, с цел запазване на конкурентоспособността на европейската промишленост и предотвратяване на рисковете от изтичане на инвестиции и излагане на европейската промишленост и на секторите, осигуряващи заетост, на нелоялна конкуренция от страна на държави, които не разполагат със сходни регулаторни рамки.

5.5.1. По-специално следва да се осигури пакет от подходящи правила по отношение на предоставянето на безплатни квоти, допустимостта на изместването на въглеродни емисии, преразглеждането на параметрите на сравнителния анализ и компенсирателното предизвикане от цените на електроенергията разходи — за да се гарантира 100 % разпределение на безплатните квоти и пълна компенсация на косвените разходи за всички държави членки на равнището на 10 % от най-ефективните инсталации в секторите, изложени на висок риск от изместване на въглеродни емисии.

5.5.2. Би трябвало да се проучат и възможностите за обхващане на гражданското общество от бонусните механизми за най-добри резултати, така че да се дават **бонуси по СТЕ** на домакинствата, общностите и официалните органи, които намаляват значително своето собствено потребление на енергия, генерираща въглеродни емисии, или компенсират емисиите си с **екологични инвестиции**.

5.6. ЕИСК счита, че Механизмът за чисто развитие (МЧР) би трябвало да бъде запазен, подобрен и разширен, а връзките между европейската система СТЕ и новите системи, които възникват в други региони на света, би трябвало да се подкрепят по подходящ начин.

5.7. Изменението на климата изисква глобално решение посредством споразумение с ясно определени цели за всички големи световни икономики.

6. Специфични бележки

6.1. Комитетът препоръчва преразглеждане на начините за разделяне на квотите, което да гарантира адекватен безвъзмезден процент, способен да отговори на нуждите на имащите право оператори. Определението за секторите, изложени на риск от преместване на производството, от 2020 г. би могло да доведе до значително намаляване, при положение че прагът е определен на 0,18.

6.2. ЕИСК изразява загриженост относно затягането на критериите, което допълнително ще навреди на предприятията, изправени пред трудни ситуации: общото намаляване на референтните показатели посредством единен линеен коефициент за корекция, определен между минимум от 0,5 % и максимум от 1,5 % на годишна база, не взема предвид експлоатационният срок на оборудването и реалната технологична ситуация в твърде различни сектори.

6.3. Комитетът счита, че за да отразяват реалния технологичен напредък, параметрите за съпоставка на изместването на въглеродни емисии трябва да бъдат технически и икономически възможни, и препоръчва методиката за намаляване на списъка на секторите с изтичане на въглерод от 177 на 52 за периода 2021 — 2030 г. да бъде одобрена от социалните партньори и придружена от мерки за постепенно изключване от списъка.

6.4. ЕИСК също така счита, че коефициентът за междусекторна корекция трябва да бъде премахнат. Изчисленият по неподходящ начин коефициент за корекция би създал несигурност при безплатното предоставяне и би натоварил най-рисковите инсталации с неоправдани разходи.

6.5. ЕИСК счита за необходимо да се предвиди хармонизиран на европейски равнище механизъм за компенсация на непреките разходи, изплатени въз основа на вече определени параметри⁽⁴⁾, чрез който да се избегнат настоящите нарушения на вътрешния пазар, като сегашната система, основана на държавните помощи, стане задължителна и обвърже държавите членки да отделят поне част от приходите от търговете за достатъчно компенсиране на направените непреки разходи от предприятията с най-добри екологични резултати в засегнатите сектори.

6.6. Комитетът призовава по-гъвкавото и динамично разпределяне на безплатните квоти да се основава на актуализирани действителни нива на производство, като се насърчават звената, които подобряват ефективността, запазвайки същото разпределяне на безплатни квоти.

6.7. Необходимо е критерият за определяне на риска от изместване на въглеродни емисии да бъде по-гъвкав, за да отразява по-добре въздействието на цената на въглеродните емисии върху конкурентоспособността на различните сектори, особено по отношение на МСП, според определения през 2008 г. качествен критерий.

6.8. ЕИСК счита, че фондовете на СТЕ на ЕС — Резервен фонд за стабилност, Иновационен фонд и Фонд за модернизация — би трябвало да се разглеждат в обща рамка, за да се гарантира правилното им функциониране и адекватността на системите за управление/контрол за избягване на припокриване и дублиране.

6.9. Според Комитета:

- част от Резерва за стабилност би трябвало да се използва за подкрепа на поетапното намаляване на секторите, които са изключени от списъка на отраслите, в които се наблюдава изместване на въглеродни емисии;
- Фондът за модернизация би трябвало да бъде отворен за действия в областите на ниво NUTS 2 за производство на електроенергия и в държавите с БВП под 60 % от средния за ЕС, с цел прозрачно насърчаване на инвестициите, без да се нарушава вътрешният енергиен пазар;
- Иновационният фонд би трябвало да се използва за нови технологии и производствени процеси с ниски въглеродни емисии, особено в секторите, предвидени за поетапно изключване;
- би трябвало да се подкрепят доброволните действия в областта на въглеродните емисии, например CarboMark, в качеството им на допълнителни ангажменти, поети доброволно от собствениците на гори с цел максимално увеличаване на непреките екологични ползи от горите, които дават възможност за признаване, включително и в икономически план, на климатичните функции на горските екосистеми.

6.10. Комитетът изразява надежда мерките, предвидени за малките инсталации с емисии под 25 000 тона CO₂, да обхванат и инсталациите с емисии под 50 000 тона CO₂, които на европейско равнище представляват около 75 % от инсталациите, включени в СТЕ, но съставляват само 5 % от общите емисии.

6.11. Що се отнася до емисиите от минералогични процеси, при тях възможностите за намаляване от страна на операторите са на практика нулеви и те би трябвало да се ползват от цялостно предоставяне на безплатните квоти.

⁽⁴⁾ „Насоки относно държавната помощ за опазване на околната среда и за енергетика за периода 2014 — 2020 г.“ (ОВ С 200, 28.6.2014 г., стр. 1).

6.12. Тъй като мерките за преразглеждане на системата на ЕС за търговия с квоти на емисии включват много други политики на Общността, Комитетът препоръчва възможно най-голяма съгласуваност и премахване на бюрократичните тежести при новите разпоредби и онези, с които те взаимодействат.

Брюксел, 9 декември 2015 г.

Председател
на Европейския икономически и социален комитет
Georges DASSIS
